

[Kaj Poulsen]

utrolig bekymring, at ministeren ikke har opdaget, hvad der er problemet, at ministeren ikke har opdaget, at hans egen opgørelse til udvalget er behæftet med så voldsomme fejl, at man måske godt kunne få den tro, at ministeren bevidst har forsøgt at jonglere.

Men vi kan da gå det igennem igen. Eksempelvis sagde ministeren, at efteruddannelsen slet ikke var med heri. Ja, den står da med 300 pladser i papiret, men hvis vi skal tage de områder, der i øvrigt er anført i papiret, har ministeren f.eks. sat penge af til 2.000 uddannelsespladser til enkeltfagskurser. Det mener jeg er talgymnastik. Det må det være, idet disse uddannelsespladser i dag stilles til rådighed, i det omfang de ledige søger dem.

Hvad angår EFG-basisuddannelsen, som vi kort har været inde på tidligere, siger ministeren, at han jo ikke rigtig kunne gøre for, at der var nogle forbundsformænd, der ikke var blevet færdige, osv. osv. Det skal vi skam heller ikke bebrejde ministeren, men vi konstaterer, at ministeren til udvalget har fortalt, at der i 1985 vil være 3.700 EFG-basisuddannelsespladser, og når så tallene kommer ind til ministeriet, viser det sig, at det ikke er 3.700, men 2.400 pladser, der står til rådighed. Når så ministeren i en håndvending siger: ja men så kommer jeg jo med disse 1.500 pladser, som i forvejen er opgjort i papiret, så er det talgymnastik, for de pladser findes i forvejen i papiret, og de bliver for øvrigt ikke oprettet i 1985, hvad vi er enige om. Så der mangler altså utrolig mange pladser i forhold til den opgørelse, man har lavet.

Jeg tror, at det, at man fra regeringens side forsøger at sælge dette, jeg vil godt sige som en trepattet ko, er begrundet i, at man ikke har formået at køre en politik igennem, der har kunnet give de fornødne muligheder på det danske arbejdsmarked. Så kører man med tomme flokklere. Det er det, man har gjort i denne sag. Man har ikke på nogen måde sandsynliggjort over for folketinget, at det skulle være muligt at gennemføre den lovgivning, uden at nogen kommer på nedsatte dagpenge.

Hvad er det for tiltag, regeringen måske skulle have set på, men som bliver forbigået, fordi den ikke har villet det? Ja, vi kan pege på betalt frihed til uddannelse, idet vi ved, at størsteparten af den gruppe, som er langtidsledig, nemlig kvinderne, søger den type ud-

dannelser, som hører derunder. Regeringen har nægtet det. Jobskabelsesordningen, som har kunnet trække en del af disse problemer ud af systemet, ophæver man. Ungdomsgarantiordningen ophæves. Nedsat arbejdstid – nej, nej, jo, i 1987 – ville have givet arbejdspladser. Man kunne have tilbudt de langtidsledige uddannelse uden at true dem med nedsatte dagpenge, så var det blevet modtaget positivt i befolkningen, og så tror jeg at vi havde fået noget igennem, som kunne have hjulpet. Regeringen har intet positivt gjort. Regeringen har vendt tommelfingeren nedad i forbindelse med et hvilket som helst tiltag på beskæftigelsesområdet i denne regerings levetid, og derfor bliver det ved med at gå galt. Vi beklager, at regeringen ikke har villet tage positivt fat på beskæftigelsesproblemerne, men alene har kørt det på den negative facon.

Jeg tror, at det ender med, at vi vil konstatere, at utrolig mange mennesker kommer ud i en usikker situation, en håbløs situation, og at vi desværre vil se alt for mange ulykker ude omkring i familierne, fordi dette her ikke er gennemtænkt, ikke er planlagt. Nu fik vi lige at vide af arbejdsministeren, at hun søreme har nedsat et arbejdsudvalg for at finde ud af dette her. Det synes vi da var meget godt, men var det ikke en idé, om man fik arbejdsformidlingskontorerne med for at se, hvilke behov der er, i stedet for bare at blive ved med at afskedige folk ude omkring?

Det går galt, når man vender tommelfingeren nedad, når man kører det negativt på det ene område efter det andet, og når man primært ønsker, at det negative skal slå igenem, og ikke arbejder positivt med problemerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I det, jeg skal sige i sidste omgang, inden vi stemmer om disse her lovforslag, som alle jo er klar over at SF stemmer imod, vil jeg prøve at rette en henvendelse ikke mindst til det radikale venstre, som nu har siddet og lyttet til debatten her og til de mange lange og trange debatter, vi har haft i arbejdsmarkedsudvalget.

Det er fuldt oplyst, at på 1986-budgettet skal der på undervisningsministerens budget spares 425 mill. kr. Det har undervisningsministeren stået og sagt ja til her i dag. Vi ved,